

หลักการพื้นฐาน ด้านความเชื่อ

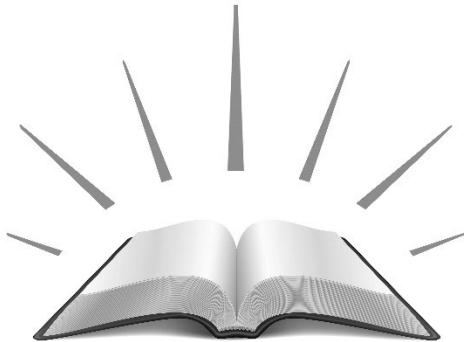
جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي

هاتف: ٤٢٣٤٤٦٦ ٠١٦. فاكس: ٤٢٣٤٤٧٧ ٠١٦

313

หลักการพื้นฐานด้านความเชื่อ

أصول العقيدة – تايلندي

โดยสำนักงานเผยแพร่ แนะนำ และแบ่งปันความรู้สำหรับ
ชาวต่างชาติในซูลฟี

أصول العقيدة

أعدّه وترجمه إلى اللغة التايلندية
جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي
الطبعة الأولى: ١٠ / ١٤٤٧ هـ.

สารบัญ

หลักการพื้นฐานด้านความเชื่อ.....	5
ประเภทของการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์.....	5
ประเภทของเตาหีด มี 3 ประการ.....	6
ความหมายของถ้อยคำแห่งเอกภาพ	
“ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์”.....	14
ความหมายของ	27
“มุหัมมัดคือเราะสุลของอัลลอฮ์”.....	27
แก่นแท้ของหลักการศรัทธา.....	30
การตั้งภาคีในรูปแบบต่าง ๆ.....	50
หลักความเชื่อโดยสรุปของกลุ่มชนที่ได้รับ	
ความสำเร็จ.....	54

หลักการพื้นฐานด้านความเชื่อ

أصول العقيدة

ประเภทของการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์

เตาหีด หมายถึง การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่งและทรงเกียรติในสิทธิที่เฉพาะและจะต้องมอบให้พระองค์เท่านั้น ได้แก่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ทุกรูปแบบ และเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดจากสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาให้ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾

“จงกล่าวเถิดว่า พระองค์คืออัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะ” (อัลอิคลาศ:1)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

“และข้ามิได้สร้างญินและมนุษย์เพื่อสิ่งอื่นใด นอกจากเพื่อให้พวกเขาเคารพภักดีต่อข้า” (อิซซารียาต : 56)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾

“และพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ และอย่าได้ตั้งภาคีอันใดแก่พระองค์” (อันนิสาฮ์ : 36)

ประเภทของเตาหีต มี 3 ประเภท

ประกอบด้วย เตาหีตอรรูปูบียะฮ์ (การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ในฐานะผู้ทรงสร้างและผู้ทรงบริหารกิจการ) เตาหีตอัลอูลูฮียะฮ์ (การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ในด้านการอิบาดะฮ์) และเตาหีตอัลอัสมาอ์วัสศิฟาต (การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ในด้านพระนามอันวิจิตรและคุณลักษณะอันสมบูรณ์แบบ)

ประการที่หนึ่ง : เตาหีตอรรูปูบียะฮ์

หมายถึง การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ ในด้านการสร้างและการบริหารจัดการโลกทั้งมวล พระองค์คือผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพ ทรงให้มีชีวิต และทรงให้ความตาย พระองค์คือผู้ทรงกรรมสิทธิ์แห่งชั้นฟ้าและแผ่นดิน ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا

هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾

“มีพระผู้สร้างอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ พระองค์ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าจากฟากฟ้าและแผ่นดิน ไม่มี

พระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้้นอกจากพระองค์ ดังนั้นทำไมพวกเจ้าจึงถูกหลอกลวงให้หันห่างออกไป” (ฟาฏิร : 3)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

“ความจำเริญจงมีแด่พระเจ้าผู้ทรงอำนาจอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และพระองค์ทรงอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง” (อัลมุลก : 1)

กรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ เป็นกรรมสิทธิ์ที่ครอบคลุมเหนือทุกสรรพสิ่งในจักรวาลนี้ พระองค์ทรงบริหารจัดการทุกเรื่องตามที่พระองค์ทรงประสงค์

ส่วนการบริหารจัดการ หมายถึง การที่อัลลอฮ์เพียงผู้เดียวทรงเป็นผู้วางระเบียบ ควบคุม และจัดการทุกสรรพสิ่งในสากลโลกนี้ พระองค์ตรัสว่า

﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾

“พึงรู้เถิดว่า การสร้างและกิจการทั้งหลายเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น มหาบริสุทธิ์อัลลอฮ์เป็นพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก” (อัลอะอ์รอฟ : 54)

พระองค์ทรงเป็นผู้บริหารจัดการและควบคุมทุกสรรพสิ่ง และไม่มีผู้ใดปฏิเสธเตาหีดอรรูปูบียะฮ์นอกจากมีมนุษย์

เพียงไม่กี่คนเท่านั้น ซึ่งปฏิเสธเพียงภายนอกแต่ภายในส่วนลึก
ของจิตใจยังคงยอมรับความจริงนั้นอยู่ดี ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾

“และพวกเขาได้ปฏิเสธมันอย่างอยุติธรรมและเย่อหยิ่ง ทั้งที่
จิตใจของพวกเขายังคงเชื่อมั่น” (อันนัมล : 14)

ว่าการยอมรับเตาหีดประเภทนี้เพียงอย่างเดียวก็ยัง
ไม่เกิดประโยชน์ เนื่องจากบรรดาผู้ตั้งภาคีต่างก็ได้ยอมรับ
เช่นนี้ อัลลอฮ์ตรัสถึงพวกเขาว่า

﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَسَخَّرِ الشَّمْسِ

وَالْقَمَرِ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾

“และหากเจ้าถามพวกเขาว่า ใครเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน
และเป็นผู้ที่ทำให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์
แน่นอนพวกเขาย่อมตอบว่าอัลลอฮ์ แล้วทำไมเล่าพวกเขาจึง
หันเหออกไปทางอื่น” (อัลอังกะบูต : 61)

ประการที่สอง : เตาหีดอัลอูลูฮียะฮ์

หมายถึง การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ ด้วยการอุทิศการ
เคารพภักดีทุกประเภทให้แก่พระองค์เพียงผู้เดียว โดยไม่เอา

บุคคลใดมาเป็นภาคีหุ้นส่วนต่อพระองค์ เตาหีดประเภทนี้ถือ
ว่าสำคัญที่สุดจากประเภทของเตาหีดทั้งหมด เพราะเป็น
เป้าหมายสำคัญที่อัลลอฮ์ทรงสร้างสรรพสิ่งต่าง ๆ ขึ้นมา
พระองค์ตรัสว่า

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

“และข้ามิได้สร้างญินและมนุษย์ขึ้นมา นอกจากเพื่อให้พวก
เขาอิบาดะฮ์ต่อข้าเท่านั้น” (อิซซารียาต : 56)

และเป้าหมายที่พระองค์ทรงส่งบรรดาศาสนทูตมา
และประทานคัมภีร์ต่าง ๆ ลงมา พระองค์ตรัสว่า

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ﴾

﴿أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

“และเราไม่ได้ส่งศาสนทูตท่านใดมาก่อนหน้าเจ้า เว้นแต่เราได้
บัญชาแก่เขาว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า ดังนั้น
พวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้าเถิด” (อัลอัมบิยาฮ์ : 25)

เตาหีดประเภทนี้ที่บรรดาผู้ตั้งภาคีให้การปฏิเสธ เมื่อ
บรรดาศาสนทูตได้เรียกร้องพวกเขาให้ศรัทธามั่นต่อเตาหีด
ประเภทดังกล่าว อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَدْرَ مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾

“พวกเขา กล่าวว่า ที่ท่านมาหาพวกเรานั้น เพื่อว่าเราจะได้ เคารพภักดีอัลลอฮ์แต่เพียงองค์เดียว และละทิ้งต่อสิ่งที่บรรพบุรุษของเราเคยเคารพภักดีมาแล้วกระนั้นหรือ” (อัลอะฮ์รอฟ : 70)

ดังนั้นการผันการเคารพภักดีใด ๆ ไปยังพระเจ้าอื่น จากอัลลอฮ์ถือเป็นโมฆะ ไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นทูตสวรรค์ (มะลาอิกะฮ์) ผู้ใกล้ชิด หรือศาสดา (นบี) ที่ถูกส่งมา หรือผู้ทรงคุณธรรม (วะลีย์) หรือคนหนึ่งคนใดจากบรรดาผู้ที่ถูกสร้าง เพราะการเคารพภักดีจะถูกตัดได้ก็ต่อเมื่ออุทิศให้แก่อัลลอฮ์เพียงผู้เดียวเท่านั้น

ประการที่สาม : เตาหีดอัลฮัสม่าว์ศ็อฟาต

หมายถึง การศรัทธามั่นต่อพระนามอันวิจิตรที่อัลลอฮ์ ทรงเรียกพระองค์เอง หรือคุณลักษณะที่พระองค์ทรงอธิบายไว้ หรือศรัทธาต่อพระนามที่ท่านเราะฮ์สุล คืออลลัลลอฮูอะลัยฮิ วะสัลลัม ได้อธิบายไว้เกี่ยวกับพระองค์เอง พร้อมยืนยันสิ่งเหล่านั้นในลักษณะที่คู่ควรต่อความยิ่งใหญ่ของพระองค์ โดยไม่บิดเบือน (ตะหฺรึฟ) ไม่ปฏิเสธ (ตะอฎฺล) ไม่กำหนดลักษณะ

(ตักยิป) และไม่เปรียบเทียบ (ตัมซีล)¹ คือยืนยันตามข้อเท็จจริงไม่มีการเปรียบเทียบ และต้องปฏิเสธสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงปฏิเสธจากพระองค์เอง หรือสิ่งที่ท่านเราะสูลได้ปฏิเสธออกจากพระองค์ และสิ่งใดที่ไม่มีหลักฐานยืนยันหรือปฏิเสธก็จำเป็นจะต้องละไว้ตามสำนวนของสิ่งนั้น ๆ โดยไม่ยืนยันและไม่ปฏิเสธ²

ตัวอย่าง พระนามอันวิจิตรของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงเรียกด้วยพระองค์เอง อาทิ “อัลหัยย” (ผู้ทรงมีชีวิต) และ “อัลก๊อยยูม” (ผู้ทรงค้ำจุนทุกสิ่ง) ดังนั้นเราจำเป็นต้องศรัทธาว่า “อัลหัยย” เป็นหนึ่งจากพระนามของพระองค์ และเราจำเป็นต้องศรัทธาต่อคุณลักษณะที่พระนามนี้ได้บ่งชี้ นั่นคือ

1 • ตะหรีฟ คือ การบิดเบือนความหมายของคุณลักษณะให้ผิดไปจากความหมายที่แท้จริง โดยไม่มีหลักฐานสนับสนุน • ตะอฎีล คือ การปฏิเสธพระนามหรือคุณลักษณะบางอย่างของอัลลอฮ์ หรือทั้งหมด • ตักยิป คือ การพยายามอธิบายหรือจินตนาการถึงลักษณะของพระองค์ เช่น การกล่าวว่า “มือของอัลลอฮ์เป็นเช่นนั้นเช่นนั้น” • ตัมซีล คือ การเปรียบเทียบคุณลักษณะของอัลลอฮ์ให้เหมือนกับสิ่งถูกสร้าง หรือเชื่อว่ามีคุณลักษณะเหมือนกับลักษณะของสิ่งถูกสร้าง

2 ส่วนความหมายของคำนั้นจะต้องอธิบาย หากประสงค์ความหมายที่เป็นเท็จ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงบริสุทธิ์จากสิ่งนั้น ก็จงปฏิเสธมัน และหากประสงค์ความหมายที่เป็นจริง ซึ่งมีความเป็นไปได้สำหรับอัลลอฮ์ก็จงรับไว้

การมีชีวิตอันสมบูรณ์ ซึ่งชีวิตของพระองค์ไม่ถูกนำหน้าด้วยความไม่มีและจะไม่สิ้นสุดด้วยการดับสูญ

และพระองค์ทรงเรียกพระองค์เองว่า “อัสซะมีอ์” (ผู้ทรงได้ยิน) เราต้องศรัทธาว่า “อัสซะมีอ์” เป็นหนึ่งจากพระนามของอัลลอฮ์ และศรัทธาว่าการได้ยินเป็นหนึ่งจากคุณลักษณะของพระองค์

ตัวอย่างของคุณลักษณะที่ปรากฏในอัลกุรอาน อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعْنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ

يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾

“และชาวยิวได้กล่าวว่า พระหัตถ์ของอัลลอฮ์ถูกล่ามตรวน มือของพวกเขาต่างหากที่ถูกล่ามตรวนไว้ และพวกเขาได้รับการสาปแช่งเนื่องจากสิ่งที่พวกเขาพูด หามิได้ แต่พระหัตถ์ของพระองค์ถูกเปิดออกต่างหาก ซึ่งพระองค์จะทรงแจกจ่ายอย่างไรก็ได้ตามที่พระองค์ทรงประสงค์” (อัลมาอิดะฮ์ : 64)

อัลลอฮ์ทรงยืนยันด้วยพระองค์เองว่า สองพระหัตถ์ของพระองค์นั้นเป็นพระหัตถ์ที่แท้จริง เป็นพระหัตถ์แห่งการประทาน เพื่อแผ้ว และมีความโปรดปรานอย่างกว้างใหญ่ไพศาล จึงจำเป็นจะต้องศรัทธาว่าพระหัตถ์ทั้งสองของอัลลอฮ์ทรงแผ้ว

กว้างด้วยการประทานให้ และยิ่งกว่านั้นจำเป็นที่เราจะไม่พยายามจินตนาการด้วยหัวใจ และไม่เอ่ยถึงด้วยวาจาเพื่อให้รู้ถึงรายละเอียดของพระหัตถ์ทั้งสอง และเราจะไม่เปรียบเทียบพระหัตถ์ทั้งสองกับมือของสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย เพราะอัลลอฮ์ได้ทรงตรัสว่า

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

“ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น” (อิซซูรอ : 11)

สรุป การให้ออกภาพประเภทนี้ คือเราจำเป็นต้องยืนยันสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงยืนยันแก่พระองค์เอง หรือท่านเราะสูลได้ยืนยันแก่พระองค์ และต้องปฏิเสธสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงปฏิเสธจากพระองค์เอง หรือท่านเราะสูลได้ปฏิเสธออกจากพระองค์ จากบรรดาพระนามและคุณลักษณะต่าง ๆ ทั้งหมดโดยไม่บิดเบือน ไม่เปรียบเทียบ ไม่กำหนดรูปลักษณ์ และไม่ปฏิเสธใด ๆ ทั้งสิ้น

ความหมายของถ้อยคำแห่งเอกภาพ “ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮ์”

ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮ์ : ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ เป็นรากฐานของศาสนาและเป็นถ้อยคำที่มีเกียรติยิ่งในศาสนาอิสลาม เป็นเสาหลักแรกจากหลักการทั้งห้าของอิสลาม และเป็นส่วนสำคัญที่สุดจากแขนงของการศรัทธา การยอมรับถ้อยคำนี้เป็นสิ่งที่ทำให้การทำงานทั้งหมดถูกต้องบริบูรณ์ และการเข้าใจความหมายของมัน พร้อมกับการปฏิบัติตามสิ่งที่ถ้อยคำนี้เรียกร้อง

ส่วนความหมายที่แท้จริงของ “ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮ์” คือ “ไม่มีผู้ใดที่สมควรได้รับการเคารพสักคี่อย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์” อันหมายถึง การยืนยันว่าอัลลอฮ์เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่คู่ควรแก่การเคารพสักคี่ และละทิ้งการเคารพสักคี่ต่อสิ่งอื่นใดทั้งปวงนอกจากพระองค์

ส่วนหนึ่งจากคำกล่าวที่ผิดพลาดคือการให้ความหมายว่า “ไม่มีผู้สร้างอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์” หรือ “ไม่มีผู้มีอำนาจอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์” หรือ “ไม่มีสิ่งมีอยู่ใดนอกจากอัลลอฮ์”

ถ้อยคำแห่งเอกภาพนี้ ประกอบด้วย 2 ส่วน

1. การปฏิเสธ ดังที่ปรากฏอยู่ในคำว่า “ลาอิลลาฮะ” (ไม่มีพระเจ้าอื่นใด) เป็นการปฏิเสธทุกสิ่งที่ได้รับการเคารพภักดีอื่นจากอัลลอฮ์

2. การยืนยัน ดังที่ปรากฏอยู่ในคำว่า “อิลลัลลอฮ์” (นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น) เป็นการยืนยันว่ามีเพียงอัลลอฮ์เท่านั้นที่ควรได้รับการเคารพภักดี โดยไม่มีภาคีใด ๆ

ดังนั้น จะไม่มีการเคารพภักดีผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ และไม่อนุญาตให้ผันการเคารพภักดีประเภทต่าง ๆ ไปอื่นจากอัลลอฮ์ ฉะนั้นผู้ที่กล่าวถ้อยคำนี้พร้อมรู้ความหมาย และปฏิบัติตามเป้าหมายที่ถ้อยคำนี้สื่อถึง คือปฏิเสธสิ่งที่เป็นภาคี และยืนยันต่อเอกภาพของอัลลอฮ์ พร้อมทั้งเชื่อมั่นอย่างแน่วแน่กับเป้าหมายที่อยู่ในถ้อยคำนั้นและปฏิบัติตาม ผู้ใดที่กล่าวถ้อยคำนี้ด้วยความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เขาคือมุสลิมที่แท้จริง แต่ผู้ใดที่กล่าวถ้อยคำนี้โดยไม่มีความเชื่อมั่น เขาคือคนกัลบกลอก (มุนาฟิก) และผู้ใดที่มีพฤติกรรมที่ขัดแย้งกับความหมายของถ้อยคำนี้ เขาคือผู้ตั้งภาคี (มุชริก) และเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา (กาфир) ถึงแม้ว่าเขาจะกล่าวถ้อยคำนี้ด้วยลมปากก็ตาม

ความประเสริฐของถ้อยคำ “ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮ์”

ถ้อยคำนี้มีความประเสริฐและคุณค่ามากมาย ได้แก่

1. เป็นสาเหตุทำให้ผู้ที่ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์จะไม่ถูกจองจำอยู่ในนรกตลอดกาล ดังหะดีษที่รายงานว่า ท่านเราะสูลคืออัลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام กล่าวว่

يُخْرَجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزُنْ شَعِيرَةٌ مِنْ خَيْرٍ، وَيُخْرَجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزُنْ بُرَّةٌ مِنْ خَيْرٍ، وَيُخْرَجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزُنْ ذَرَّةٌ مِنْ خَيْرٍ.

“ผู้ที่กล่าวถ้อยคำลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮ์ จะถูกนำออกจากนรก แม้นในหัวใจของเขามีน้ำหนักแห่งความดีเพียงเท่าเมล็ดข้าวฟ่าง หรือ ผู้ที่กล่าวว่าลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮ์ จะถูกนำออกจากนรก แม้นในหัวใจของเขามีน้ำหนักแห่งความดีเท่าเมล็ดข้าวสาลี หรือ ผู้ที่กล่าวว่าลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮ์ จะถูกนำออกจากนรก แม้นในหัวใจของเขามีน้ำหนักแห่งความดีเท่าเมล็ดข้าวโพด” (บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม : 44,193)

2. เพราะถ้อยคำนี้คือจุดประสงค์ของการสร้างภู
นและมนุษย์ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

“และข้ามิได้สร้างภูนและมนุษย์ขึ้นมาเพื่อสิ่งอื่นใด นอกจาก
เพื่อให้พวกเขาเคารพภักดีต่อข้า” (อิซซาริยาต : 56) คำว่า
“ยะบุดุน” หมายถึง พวกเขาจะเคารพภักดีและเชื่อฟังอัลลอฮ์
เพียงองค์เดียว

3. และนี่คือเป้าหมายที่ทำให้มีการส่งบรรดาศาสนทูต
และมีการประทานคัมภีร์ทั้งหลาย อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا

﴿فَاعْبُدُونِ﴾

“และเราได้ส่งศาสนทูตท่านใดมาก่อนหน้าเจ้า เว้นแต่เราจะ
ได้วิวรณ์แก่เขาว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจาก
ข้า ดังนั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้าเถิด” (อัลอัมบิยาฮ์ : 25)

4. เป็นกุญแจแห่งการเชิญชวนของบรรดาศาสนทูต
ถ้อยคำ “ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์” เป็นจุดเริ่มต้นของคำเชิญชวน
ของบรรดาศาสนทูต พวกเขาทั้งหมดล้วนจะกล่าวกับกลุ่มชน
ของพวกเขาว่า

﴿فَقَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾

“โอ้ประชาชาติของฉัน จงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เถิด เนื่องจากว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรได้รับการเคารพภักดีอื่นจากพระองค์สำหรับพวกท่าน” (อัลอะฮ์รอฟ : 59)

เงื่อนไขของ “ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์”

“ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์” มีเงื่อนไข 7 ประการ และการกล่าวถ้อยคำนี้จะไม่ถูกต้อง เว้นแต่เมื่อเงื่อนไขเหล่านี้ถูกรวมครบทั้งหมด และมุสลิมจะต้องรักษาไว้โดยไม่ขัดแย้งกันระหว่างเงื่อนไขต่าง ๆ ได้แก่

1. ความรู้ ผู้กล่าวต้องรู้ถึงความหมายของถ้อยคำนี้ ทั้งในแง่ของการปฏิเสธและการยืนยัน เขาต้องรักษามันไว้ด้วยการปฏิบัติ ดังนั้นมุสลิมต้องรู้ว่าอัลลอฮ์คือผู้สมควรแก่การเคารพภักดีเพียงผู้เดียวเท่านั้น และการเคารพภักดีอื่นจากพระองค์ถือว่าสูญเปล่า เขาจะต้องรู้ความหมายของถ้อยคำนี้อย่างแท้จริง อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾

“ดังนั้นเจ้าจงรู้เถิดว่าแท้จริงแล้ว ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์” (มุหัมมัด : 19)

และรายงานจากอุซมาน บิน อัฟฟาน เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ ท่านานบี ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ

“ผู้ใดที่เสียชีวิตในขณะที่เขารู้ว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ เขาจะได้เข้าสวนสวรรค์” (บันทึกโดยมุสลิม : 26)

2. มีความมั่นใจแน่วแน่ หมายถึง ผู้กล่าวคำปฏิญาณ ต้องมีความเชื่อมั่นอย่างเต็มหัวใจ มีความสงบในจิตใจต่อสิ่งที่เขากล่าว โดยไม่มีความสงสัยแต่อย่างใด เพราะความสงสัยเป็นสิ่งที่มาจากชัยฏอนมารร้าย โฉน และมนุษย์ ทว่าผู้กล่าวถ้อยคำนี้ด้วยความเชื่อมั่นอย่างหนักแน่น และมีหลักฐานมายืนยันชัดเจนหนักแน่น อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا﴾

“แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา คือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และเราะสุลของพระองค์ แล้วพวกเขาไม่สงสัยเคลือบแคลงใจ” (อัลหุญรอต : 15)

และมีรายงานจากอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ ท่านเราะสุล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ لَا يَلْقَى اللَّهُ بِهِيَمَا عَبْدٌ غَيْرُ

شَاكٍّ فِيهِمَا إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ

“ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และแท้จริงฉันคือศาสนทูตของอัลลอฮ์ บ่าวผู้หนึ่งจะไม่ได้พบอัลลอฮ์ด้วยสองประโยคนี้ โดยปราศจากข้อสงสัยเคืองแคลงอันใดแล้ว นอกจากเขาจะได้เข้าสวนสวรรค์” (บันทึกโดยมุสลิม : 27)

3. การยอมรับ หมายถึง การที่หัวใจและลิ้นของผู้กล่าวยอมรับต่อถ้อยคำนี้อย่างแท้จริง และเชื่อมั่นในข่าวสารและศรัทธาต่อสิ่งที่มาจากเราะสุลของพระองค์ และเขาจะต้องยอมรับทั้งหมดและจะไม่ปฏิเสธสิ่งหนึ่งสิ่งใด อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ
وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾

“เราะสุลนั้น (นบีมุหัมมัด) ได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมายังเขา จากพระผู้อภิบาลของเขา และบรรดาผู้ศรัทธาก็ศรัทธาด้วย ทุกคนศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และมลาอิกะฮ์ของพระองค์ ศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ และบรรดาเราะสุลของพระองค์ (พวกเขากล่าวว่า) เราจะไม่แยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากบรรดาเราะสุลของพระองค์ และพวกเขาได้

กล่าวว่า เราได้ยืนแล้วและได้ปฏิบัติตามแล้ว การอภัยโทษจากพระองค์เท่านั้นที่พวกเราปรารถนา โอ้พระผู้อภิบาลของพวกเรา และยังพระองค์นั้นคือการกลับไป” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 285)

การไม่ยอมรับต่อบางส่วนของบัญญัติศาสนา หรือการปฏิเสธบางส่วนของบทบัญญัติ เช่น การปฏิเสธโทษสำหรับโจรกรรม การผิดประเวณี การมีภรรยามากกว่าหนึ่งคน เรื่องมรดก หรืออื่น ๆ ทั้งหมดนี้ถือว่าเป็นการไม่ยอมรับต่อถ้อยคำ “ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮ์” อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾

“ไม่บังควรแก่ผู้ศรัทธาชายและผู้ศรัทธาหญิง เมื่ออัลลอฮ์และเราะสุลของพระองค์ได้กำหนดกิจการใดแล้ว สำหรับพวกเขา ไม่มีทางเลือกในเรื่องของพวกเขา” (อัลอะห์ซาบ : 36)

4. การยอมจำนน หมายถึง การยอมศิโรราบต่ออัลลอฮ์ กล่าวคือยอมจำนนต่อหลักฐานที่ชี้ถึงถ้อยคำนี้ ความแตกต่างระหว่างการยอมจำนนกับการยอมรับ การยอมรับคือการแสดงออกตามความหมายที่ถูกตั้งด้วยการกล่าว ส่วนการยอมจำนนคือการปฏิบัติตามด้วยการกระทำ

เมื่อผู้ใดรู้ถึงความหมายของ “ลาฮิลาอะฮิลลัลลอฮ์” พร้อมกับเชื่อมั่นและยอมรับ แต่ทว่าเขายังไม่ยอมเชื่อฟัง ไม่ยอมอ่อนข้อ และไม่ยอมจำนน ปฏิบัติตามสิ่งที่รู้ แสดงว่าเขายังไม่บรรลुถึงเงื่อนไขของการยอมจำนนอย่างแท้จริง อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَأَنبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِن قَبْلِ أَن يُأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا

تَنصُرُونَ﴾

“และจงผินหน้าไปหาพระผู้อภิบาลของพวกท่าน และจงนอบน้อมต่อพระองค์ ก่อนที่การลงโทษจะมายังพวกท่าน แล้วพวกท่านจะมีได้รับความช่วยเหลือ” (อัซซุมัร : 54)

และพระองค์ตรัสอีกว่า

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا

يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾

“มิใช่เช่นนั้นดอก ข้าขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาลของเจ้าว่า เขาเหล่านั้นจะยังไม่ศรัทธาจนกว่าพวกเขาจะให้เจ้าตัดสินในสิ่งที่ขัดแย้งกันระหว่างพวกเขา แล้วพวกเขาไม่พบความคับใจใด ๆ ในจิตใจของพวกเขาจากสิ่งที่เจ้าได้ตัดสินไป และพวกเขายอมจำนนด้วยดี” (อันนิสาอ์ : 65)

5. ความจริงใจ หมายถึง เขาจะต้องมีความซื่อสัตย์ใน การศรัทธา ซื่อสัตย์ในหลักความเชื่อ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّٰدِقِينَ﴾

“โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย พึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงอยู่ ร่วมกับบรรดาผู้สัตย์จริง” (อัตเตาบะฮ์ : 119)

และท่านเราะสูลุลลอฮ์คืออลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่

مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ صَادِقًا بِمَا دَخَلَ الْجَنَّةَ

“ผู้ใดที่กล่าว ลาอิลาฮะอิลัลลลอฮ์ ด้วยความสัตย์จริงจากหัวใจ เขาจะได้เข้าสวรรค์” (บันทึกโดยอะหมัด และอัลอัลบานีย์ กล่าวว่เป็นหะดีษเศาะฮีห์)

ดังนั้น หากผู้ใดกล่าวคำปฏิญาณเพียงลิ้นของเขา แต่ หัวใจกลับปฏิเสธ ดังกล่าวนี้เขาจะไม่ได้รับความสำเร็จ ทว่าเขา จะรวมอยู่ในจำพวกของคนกลับกลอก (มุนาฟิก) และส่วนหนึ่ง จากการปฏิเสธความจริง คือการปฏิเสธสิ่งที่ท่านเราะสูล คืออลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นำมา หรือการปฏิเสธบางส่วน จากสิ่งที่ท่านได้นำมา เพราะแท้จริงแล้ว อัลลอฮ์ทรงบัญชาให้ เราปฏิบัติตามและเชื่อฟังเราะสูล คืออลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม พร้อมกับเชื่อฟังปฏิบัติตามพระองค์ไปด้วย ดังอัลลอฮ์ตรัสว่

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾

“จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) พวกเจ้าจงเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามเราะสูลเถิด” (อันนุร : 54)

6. ความบริสุทธิ์ใจ หมายถึง การที่บุคคลทำการงานด้วยความบริสุทธิ์ใจเพื่ออัลลอฮ์ ปราศจากสิ่งที่เป็นภาคีร่วมกับพระองค์ กล่าวคือ ทุกคำพูดและการกระทำเกิดจากเจตนาบริสุทธิ์ต่ออัลลอฮ์ และแสวงหาความพอพระทัยจากพระองค์ ไม่ใช่เพื่อโอ้อวด ไม่ใช่เพื่อชื่อเสียง หรือหวังผลประโยชน์ ไม่ใช่เพื่อความพึงใจของบุคคล หรือเพื่อสนองอารมณ์ที่แสดงออก หรือที่ปกปิดเอาไว้ และไม่ใช่เพื่อเชิดชูพรรคพวก ลัทธิ หรือแนวคิดใด ๆ แต่ต้องทำด้วยหัวใจที่มุ่งตรงต่ออัลลอฮ์และโลกหน้าโดยไม่หันเหหัวใจไปยังสิ่งถูกสร้างใด ที่เขาต้องการสิ่งตอบแทนหรือการขอบคุณ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾

“พึงทราบเถิด การอิบادةฮ์โดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็นของอัลลอฮ์องค์เดียว” (อิซซุมัร : 3)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾

“และพวกเขามิได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใดนอกจากเพื่อเคารพ
ภักดีต่ออัลลอฮ์ เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิ์ในการภักดีต่อพระองค์”
(อัลบัยยินะฮ์ : 5)

และในหะดีษเศาะฮี้ห์ทั้งสอง รายงานจากอิตบาน
เราะฎียัลลอฮุอันฮู ท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิ
วะสَّلัลม กล่าวว่

فَإِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَبْتَغِي
بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ

“แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงห้ามไฟนรกมิให้ลงโทษแก่ผู้ที่กล่าว
ถ้อยคำ ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อแสวงหา
ความพอพระทัยของอัลลอฮ์” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์และ
มุสลิม : 425,33)

7. ความรัก หมายถึง การมีความรู้สึกรักต่อถ้อยคำอัน
ยิ่งใหญ่นี้ และความรักต่อสิ่งที่คำนี้บ่งบอก รวมถึงผู้ที่ยึดมั่น
และปฏิบัติตามถ้อยคำนี้ ดังนั้นเขาจะรักอัลลอฮ์และเราะสูล
ของพระองค์เหนือกว่าการรักสิ่งอื่นใด และจะรักษาเงื่อนไข
ของความรักและสิ่งเกี่ยวข้องที่จำเป็นต้องมี ดังนั้นเขา
รักอัลลอฮ์พร้อมกับการให้เกียรติ ความยิ่งใหญ่ ความยำเกรง
และความหวังในพระองค์อัลลอฮ์ ผู้ศรัทธาจึงควรรักในสิ่งที่

พระองค์ทรงรัก เช่น ด้านสถานที่ อาทิ มั้กกะฮ์ มะดีนะฮ์ มัสญิดทั้งหลาย ด้านเวลา อาทิ เดือนเราะมะฎอน 10 สุดท้าย เดือนซุลหิจญะฮ์ และวันสำคัญทางศาสนา ด้านตัวบุคคล อาทิ บรรดานบี บรรดาเราะสุล บรรดามลาอิกะฮ์ บรรดาผู้สัตย์จริง บรรดาผู้เสียชีวิตในหนทางของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้คนดี ๆ ทั้งหลาย ด้านการกระทำ อาทิ การละหมาด การจ่ายซะกาต การถือศีลอด การทำหัจญ์ และด้านคำกล่าว เช่น การรำลึกถึงอัลลอฮ์ และการอ่านอัลกุรอาน

ส่วนหนึ่งจากความรักในอัลลอฮ์เช่นกัน คือการให้ความรักต่ออัลลอฮ์มากกว่าการรักตนเอง อารมณ์ และความปรารถนา และในทำนองเดียวกันผู้ศรัทธาจะต้องเกลียดชังสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงเกลียดชัง เช่น การปฏิเสธศรัทธา การละเมิด และการฝ่าฝืนคำสั่งของพระองค์ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾

“บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ผู้ใดในกลุ่มพวกเจ้ากลับออกจากศาสนาของพวกเขาไป อัลลอฮ์ก็จะทรงนำคนกลุ่มหนึ่งมา

แทนที่ พระองค์ทรงรักพวกเขาและพวกเขาก็รักพระองค์ เป็นผู้นอบน้อมถ่อมตนต่อบรรดาผู้ศรัทธา ไว้วางใจแก่บรรดาผู้ปฏิบัติศรัทธา พวกเขาจะเสียสละและต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ และไม่กลัวการตำหนิของผู้ตำหนิคนใด” (อัลมาอิดะฮ์ : 54)

ความหมายของ

“มุหัมมัดคือเราะสุลของอัลลอฮ์”

หมายถึง การยอมรับทั้งภายนอกและภายในว่า ท่านนบีมุหัมมัด คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เป็นบ่าวของอัลลอฮ์ และเป็นเราะสุลของพระองค์ ผู้ถูกส่งมายังมวลมนุษยชาติ พร้อมกับหน้าที่ในการปฏิบัติตามสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชา ผู้ศรัทธาต้องปฏิบัติตามคำสั่งของท่าน เชื่อในสิ่งที่ท่านบอกกล่าว รวมทั้งหลีกเลี่ยงสิ่งที่ท่านห้ามและเตือนไว้ และจะต้องไม่อุตริรูปแบบการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ นอกจากสิ่งที่นบีมุหัมมัดได้บัญญัติไว้เท่านั้น

คำปฏิญาณว่า “มุหัมมัดคือเราะสุลของอัลลอฮ์” มีแก่นสาร 2 ประการ คือ ท่านเป็นบ่าวของอัลลอฮ์และเป็นเราะสุลของพระองค์ การรักษาสมดุลระหว่างสองประการนี้ คือไม่ยกสถานะท่านขึ้นสูงเกินไปและไม่ลดค่าของท่านให้ด้อยลง

กล่าวอ้างว่าเป็นประชาชาติของท่านนบี คือลัลลอฮูอะลัยฮิวะสัลลัม ได้สุดโต่งเกินเลยในสิทธิของท่านเป็นจำนวนมาก จนกระทั่งยกสถานะของท่านสูงเกินกว่าการเป็นบ่าวของท่าน ถึงขั้นให้การเคารพภักดีอื่นจากอัลลอฮ์ ได้ขอความคุ้มครองจากท่าน และร้องขอจากท่านในสิ่งที่ท่านไม่มีความสามารถ อาทิ การขจัดความเดือดร้อน การบรรเทาทุกข์ ขณะที่กลุ่มอื่นๆ ปฏิเสธคำสอนของท่าน หรือหย่อนยานในการปฏิบัติตามท่าน และด้อยค่าท่านในสิทธิที่พึงมีต่อท่าน แล้วพวกเขาก็ได้เชิดชูคำพูดของมนุษย์ให้อยู่เหนือคำพูดของท่าน มีความหยาบกระด้างและเมินเฉยต่อคำสอนของท่าน โดยยึดถือคำพูดที่ขัดแย้งกับสิ่งที่ท่านนบี คือลัลลอฮูอะลัยฮิวะสัลลัม นำมา

แก่นแท้ของหลักการศรัทธา

การศรัทธา ประกอบด้วย คำพูด การกระทำ และความเชื่อมั่นในใจ ซึ่งการศรัทธานั้นจะเพิ่มขึ้นด้วยการเชื่อฟัง และจะลดลงด้วยการทำบาปและการฝ่าฝืน กล่าวคือ คำพูดของหัวใจและลิ้น การกระทำของหัวใจ ลิ้น และอวัยวะส่วนต่าง ๆ

คำพูดของหัวใจ คือความเชื่อมั่นและการยอมรับของหัวใจ

คำพูดของลิ้น คือการกล่าวยอมรับ

การกระทำของหัวใจ คือการยอมจำนน การบริสุทธิ์ใจ การยอมรับ การรักและการปรารถนาการงานดี ๆ

การกระทำของอวัยวะ คือการทำตามคำสั่งใช้และการละเว้นสิ่งที่ถูกห้าม

อัลกุรอานและสุนนะฮ์ ได้ชี้ให้เห็นว่า รากฐานของการศรัทธา คือการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ มะลาอิกะฮ์ของพระองค์ คัมภีร์ของพระองค์ เราะฮูลของพระองค์ วันปรโลก และกฎกำหนด (เกาะฎอฮ์และเกาะดัวร์) ทั้งดีและร้ายจากพระองค์ ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ
وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾

“เราะฮ์สูลันั้น (นบีมุหัมมัด) ได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานลง
มายังเขา จากพระผู้อภิบาลของเขา และบรรดาผู้ศรัทธาก็
ศรัทธาด้วย ทุกคนศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และมลาอิกะฮ์ของ
พระองค์ และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ และบรรดาเราะฮ์สูล
ของพระองค์ (พวกเขา กล่าวว่า) เราจะไม่แยกระหว่างท่านหนึ่ง
ท่านใดจากบรรดาเราะฮ์สูลของพระองค์ และพวกเขาได้กล่าวว่า
เราได้ยินแล้วและน้อมปฏิบัติตามแล้ว การอภัยโทษจาก
พระองค์เท่านั้นที่พวกเราปรารถนา โอ้พระผู้อภิบาลของพวก
เรา และยิ่งพระองค์นั้นคือการกลับไป” (อัลบะเกาะเราะฮ์ :
285)

และมีปรากฏในหนังสือเศาะฮิห์มุสลิม จากหะดีษของ
อุมัร บิน ค็อฎฏอบ เราะฮ์ฎียัลลอฮุอันฮู ว่า ญิบรีล อะลัยฮิส
สลาม ได้ถามท่านนบี ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เกี่ยวกับ
การศรัทธา ท่านนบีตอบว่า

الإيمان أن نؤمن بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر
وتؤمن بالقدر خيره وشره

“การศรัทธา คือการที่ท่านศรัทธาต่ออัลลอฮ์ มะลาอิกะฮ์ของพระองค์ คัมภีร์ของพระองค์ เราะเซอูลของพระองค์ วันปรโลก และศรัทธาในกฎกำหนดของอัลลอฮ์ทั้งดีและร้ายมาจากพระองค์ทั้งสิ้น” (บันทึกโดยมุสลิม : 8)

ดังนั้น ทั้งหกประการนี้ คือรากฐานของความเชื่อที่ถูกต้อง ซึ่งอัลลอฮ์ทรงบัญญัติไว้ในคัมภีร์อันทรงเกียรติของพระองค์ ทรงส่งท่านเราะสูลมุหัมมัด คือลลิลลอสุอะลัยฮิวะสัลลัม มาสั่งสอน และสิ่งเหล่านี้ถูกเรียกว่า ”หลักการศรัทธา”

ประการที่หนึ่ง : การศรัทธาต่ออัลลอฮ์

คือ การศรัทธาในเอกภาพของอัลลอฮ์ ทั้งในด้านอูลูฮียะฮ์ (การเป็นพระเจ้าผู้ควรแก่การเคารพภักดี) รูบูบียะฮ์ (การเป็นพระผู้อภิบาล) ด้านพระนามและคุณลักษณะของพระองค์ และส่วนหนึ่งจากการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่ง คือ

1. ศรัทธาว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่คู่ควรแก่การเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น เพราะพระองค์ คือผู้ทรงสร้าง

มวลมนุษยชาติ ผู้ดูแลและให้ความเมตตาต่อพวกเขา ผู้ประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ผู้ทรงรอบรู้ทั้งในเรื่องลับและเรื่องเปิดเผยของพวกเขา ผู้ทรงอำนาจเด็ดขาดในการตอบแทนผู้กระทำความดีและลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนในหมู่พวกเขา

การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ที่แท้จริง คือ การอุทิศ การเคารพภักดีทั้งหมดให้กับอัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้น ด้วยความนอบน้อมถ่อมตน มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าและเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์ ควบคู่กับความรักอย่างแท้จริงต่อพระองค์ และนอบน้อมต่อความยิ่งใหญ่ของพระองค์ อัลกุรอานมักกล่าวถึงหลักการอันยิ่งใหญ่นี้ไว้ในหลายโองการ ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾

“ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์ ฟังทราบเถิด การอิบาดะฮ์โดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็นของอัลลอฮ์เพียงองค์เดียว” (อัซซุมัร : 2-3)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِلَٰهِي﴾

“และพระผู้อภิบาลของเจ้าบัญชาว่า พวกเจ้าอย่าได้เคารพภักดีผู้ใดนอกจากพระองค์เท่านั้น” (อิสรอ้อ : 23)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾

“ดังนั้นจงวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์ แม้ว่าพวกปฏิเสธศรัทธาจะเกลียดชังก็ตาม” (ซอฟิร : 14)

การเคารพภักดี (อิบาดะฮ์) นั้นมีหลายประเภทมาก เช่น การวิงวอน การกลัว การหวัง การมอบหมาย การปรารถนา การเกรงกลัว การนอบน้อม การยำเกรง การหันกลับไปหาอัลลอฮ์ การขอความช่วยเหลือ การขอความคุ้มครอง การวิงวอนให้ช่วยเหลือ การเชือดสัตว์บูชา การบนบาน และอื่น ๆ อีกมาก ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นรูปแบบของการอิบาดะฮ์ ที่ไม่อนุญาตให้กระทำต่อสิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น ผู้ใดมอบการอิบาดะฮ์ได้ให้แก่ผู้อื่นนอกจากอัลลอฮ์ ผู้นั้นได้ตั้งภาคี (ชิริก) และปฏิเสธศรัทธา (กุฟร)

หลักฐานเกี่ยวกับการวิงวอน อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ

عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾

“และพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าตรัสว่า จงวิงวอนขอต่อข้า ข้าจะตอบรับแก่พวกเจ้า ส่วนบรรดาผู้โอหังต่อการเคารพภักดีข้า นั้น จะเข้าไปอยู่ในนรกอย่างต่ำต้อย” (ซอฟิร : 60)

และในหะดีษจากอันนุอมาน บิน บะซีร เราะฎิยัลลอฮุอันฮู รายงานว่า ท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ

“การวิงวอน (ดุอาอ์) คือหัวใจของการอิบาดะฮ์” (บันทึกโดยอັตติรมิซีย์ : 2969)

หลักฐานเกี่ยวกับความกลัว พระองค์ตรัสว่า

﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾

“ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่ากลัวพวกเขา และจงกลัวข้าเถิด หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา” (อาลิอิมรอน : 175)

หลักฐานเกี่ยวกับความหวัง พระองค์ตรัสว่า

﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ

بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾

“ดังนั้นผู้ใดหวังที่จะพบพระผู้อภิบาลของเขา ก็ให้เขาประกอบกิจการงานที่ดี และอย่าตั้งผู้ใดเป็นภาคีในการเคารพภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้าของเขาเลย” (อัลกะฮ์ฟี : 110)

หลักฐานเกี่ยวกับการมอบหมาย พระองค์ตรัสว่า

﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾

“และแต่อัลลอฮ์นั้นพวกเจ้าจงมอบหมายเถิด หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา” (อัลมาอิดะฮฺ : 23)

และพระองค์ตรัสอีกว่า

﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾

“และผู้ใดมอบหมายแต่อัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงเป็นผู้พอเพียงแก่เขา” (อัลฆุฎอซุก : 3)

หลักฐานเกี่ยวกับความปรารถนา ความเกรงกลัว และความนอบน้อม พระองค์ตรัสว่า

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا

﴿خَاشِعِينَ﴾

“แท้จริงพวกเขาแข่งขันกันในการทำความดี และพวกเขาวิงวอนเราด้วยความหวังในการลงโทษของเรา และพวกเขาเป็นผู้ถ่อมตัวเกรงกลัวต่อเรา” (อัลอันบิยาฮ์ : 90)

หลักฐานเกี่ยวกับความยำเกรง พระองค์ตรัสว่า

﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي﴾

“ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่ากลัวพวกเขา แต่จงกลัวข้าเถิด” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 150)

หลักฐานเกี่ยวกับการหันกลับไปหาอัลลอฮ์ พระองค์ตรัสว่า

﴿وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ﴾

“และจงหันกลับไปยังพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า และพึงมอบตนแด่พระองค์เถิด” (อิซซุมัร : 54)

หลักฐานเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือ พระองค์ตรัสว่า

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾

“เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกเราเคารพอิบาดะฮ์ และเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกเราขอความช่วยเหลือ” (อัลฟาติหะฮ์ : 5)

และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

إِذَا اسْتَعْنَيْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ

“เมื่อท่านต้องการความช่วยเหลือ ก็จงขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์” (บันทึกโดยอัคริมชี้ฮ์ : 2516)

หลักฐานเกี่ยวกับการขอความคุ้มครอง พระองค์ตรัสว่า

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾

“จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) ว่า ข้าขอความคุ้มครองต่อพระผู้อภิบาลแห่งมวลมนุษยชาติ” (อันนาส : 1)

หลักฐานเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือ พระองค์ตรัสว่า

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ﴾

“จงรำลึกขณะที่พวกเจ้าขอความช่วยเหลือยามคับขันต่อพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า แล้วพระองค์ก็ทรงรับสนองแก่พวกเจ้าว่า...” (อัลอันฟาล : 9)

หลักฐานเกี่ยวกับการเชื่อตบุงา พระองค์ตรัสว่า

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا

شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾

“จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) ว่า แท้จริงการละหมาดของฉัน และการอิบาตะฮฺของฉัน และการมีชีวิตของฉัน และการตายของฉันนั้นเพื่ออัลลอฮ์พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกเท่านั้น ไม่มีภาคีใด ๆ แก่พระองค์ และด้วยสิ่งนั้นแหละข้าถูกสั่งใช้ และข้าเป็นคนแรกในกลุ่มผู้สวามิภักดิ์ทั้งหลาย” (อัลอันอาม : 162-163)

และจากวจนะของท่านนบี คืออัลลัลลอฮฺอะลัยฮิ
วะสัลลัม กล่าวว่

لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ

“อัลลอฮฺทรงสาปแช่งผู้ที่เชือดบูชาเพื่อสิ่งอื่นที่ไม่ใช่อัลลอฮฺ”
(บันทึกโดยมุสลิม : 1978)

หลักฐานเกี่ยวกับการบนบาน พระองค์ตรัสว่า

﴿يُوفُونَ بِالْأَنذَرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾

“พวกเขาปฏิบัติตามคำสัตย์สาบาน และกลัวต่อวันหนึ่งที่ความ
ชั่วร้ายของมันจะกระจายไปทั่ว” (อัลอินชาน : 7)

แม้แต่การกระทำในชีวิตประจำวันก็จะกลายเป็นการ
เคารพภักดีได้ หากมีเจตนาที่ดีและมุ่งหวังเพื่ออัลลอฮฺ เช่น
การนอน การกิน การดื่ม การแสวงหาปัจจัยยังชีพ และการ
แต่งงาน หากกระทำสิ่งเหล่านี้ด้วยเจตนาที่ดี สิ่งที่เป็นเรื่องทาง
โลกก็จะกลายเป็นการอิบาดะฮฺ และมุสลิมจะได้รับผลบุญจาก
มัน

2. ส่วนหนึ่งจากการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ คือการศรัทธา
ต่อทุกสิ่งทีพระองค์ทรงบัญญัติให้ปวงบ่าวปฏิบัติ และรวมถึง
สิ่งที่พระองค์ทรงกำหนดแก่พวกเขา ส่วนหนึ่งคือหลักการ
อิสลามห้าประการ ซึ่งได้แก่ การปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใด

นอกจากอัลลอฮ์ และมุหัมมัดเป็นเราะสุลของอัลลอฮ์ การดำรงละหมาด การจ่ายซะกาต การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน การประกอบหัจญ์ ณ บัยตุลลอฮ์ สำหรับผู้ที่มีความสามารถไปถึงได้ และอื่น ๆ จากสิ่งที่เป็น หน้าที่ที่ศาสนาได้บัญญัติไว้ให้มุสลิมปฏิบัติ

3. ส่วนหนึ่งจากการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ คือการศรัทธาว่าอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้สร้างโลกและบริหารกิจการของพวกเขาทรงเป็นผู้บริหารจัดการสรรพชีวิตด้วยความรอบรู้และความสามารถของพระองค์ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์เป็นผู้ทรงอภิสิทธิ์ทั้งโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์ เป็นผู้ทรงอภิบาลแห่งสากลโลก ไม่มีผู้สร้างได้อื่นจากพระองค์ และไม่มีพระผู้อภิบาลใดนอกเหนือพระองค์ และพระองค์ทรงส่งบรรดาศาสนทูตมา และทรงประทานบรรดาคัมภีร์เพื่อมาพัฒนาคุณภาพชีวิตของปวงบ่าว และอัลลอฮ์ทรงเชิญชวนพวกเขาไปสู่สิ่งที่ประสบความสำเร็จและได้รับความดีทั้งในโลกนี้และโลกหน้า โดยไม่มีภาคีใด ๆ ต่อพระองค์ในทุกสิ่งทั้งปวง ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۗ ۙ اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۗ﴾

“อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงดูแลและคุ้มครองทุกสรรพสิ่ง” (อัซซุมัร : 62)

4. ส่วนหนึ่งจากการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ คือการศรัทธาต่อพระนามอันวิจิตรของพระองค์และคุณลักษณะอันสูงส่งของพระองค์ ตามที่มีปรากฏในอัลกุรอานและสุนนะฮ์ โดยไม่บิดเบือนความหมาย ไม่ปฏิเสธ ไม่เปรียบเทียบ และไม่ทำให้คล้ายกับสิ่งถูกสร้าง พร้อมทั้งศรัทธาตามหลักฐานบ่งชี้ถึงความหมายอันยิ่งใหญ่ เพราะมันคือคุณลักษณะของอัลลอฮ์ จำเป็นต้องเชื่อในลักษณะที่เหมาะสมแก่พระองค์ โดยไม่เปรียบเทียบกับสิ่งใดจากบรรดาสิ่งถูกสร้าง ดังที่พระองค์ตรัสว่า

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

“ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น” (อัซซุรอ : 11)

ประการที่สอง :

การศรัทธาต่อมะลาอิกะฮ์ (ทูตสวรรค์)

การศรัทธาต่อมะลาอิกะฮ์ หมายถึง การศรัทธาทั้งโดยภาพรวมและโดยละเอียด สำหรับการศรัทธาโดยภาพรวม

คือ การที่เราศรัทธาว่าอัลลอฮ์ทรงสร้างมะลาอิกะฮ์ ซึ่งพวกเขาถูกสร้างมาให้ปฏิบัติตามและเชื่อฟังพระองค์เสมอ พวกเขามีบทบาทที่หลากหลาย บางส่วนมีหน้าที่แบกบัลลังก์ของอัลลอฮ์ บางส่วนเป็นผู้เฝ้าสวนสวรรค์และนรก บางส่วนมีหน้าที่บันทึกการกระทำของปวงบ่าว ส่วนการศรัทธาในรายละเอียด คือ การที่เราศรัทธาในมะลาอิกะฮ์ที่อัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ได้กล่าวชื่อไว้ เช่น ญิบรีล ผู้มีหน้าที่นำโองการ มีกาอิล ผู้มีหน้าที่ดูแลเรื่องปัจจัยยังชีพและฝน มาลิก ผู้เฝ้าประตูนรก อิสรอฟีล ผู้มีหน้าที่เป่าสังข์ในวันสิ้นโลก ดังมีรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะษิดุลลอฮ์อันฮา ท่านนบี คือลลิลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام กล่าวว่

خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ وَخُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ وَخُلِقَ

آدَمَ مِمَّا وُصِفَ لَكُمْ

“มะลาอิกะฮ์ถูกสร้างมาจากรัศมี ญินถูกสร้างมาจากเปลวไฟ และอาดัมถูกสร้างมาจากสิ่งที่พรรณนาไว้แก่พวกท่าน (คือ ดิน)” (บันทึกโดยมุสลิม : 2996)

ประการที่สาม : การศรัทธาต่อคัมภีร์

จำเป็นต้องศรัทธาโดยภาพรวมว่า อัลลอฮ์ทรงประทานคัมภีร์ลงมาแก่บรรดานบีและเราะสุลของพระองค์เพื่ออธิบายสิทธิของพระองค์ที่มีต่อปวงบ่าว และเชิญชวนพวกเขาให้ปฏิบัติตามนั้น และเราศรัทธาในรายละเอียดว่า บรรดา คัมภีร์ที่อัลลอฮ์ทรงกล่าวชื่อไว้ ได้แก่ เตาโรต อินญีล ซะบูร์ และอัลกุรอานซึ่งเป็นคัมภีร์สุดท้าย เป็นคัมภีร์ที่ยืนยันความจริงของบรรดา คัมภีร์ก่อนหน้า เป็นสิ่งที่ทุกประชาชาติต้องปฏิบัติตามและใช้เป็นข้อชี้ขาดในทุกเรื่องราว เคียงคู่กับแบบฉบับของท่านเราะสุล เนื่องจากอัลลอฮ์ทรงส่งท่านนบีมุหัมมัดคืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เป็นศาสนทูตมายังมนุษย์และญินทั้งมวล และพระองค์ทรงประทานอัลกุรอานลงมาเพื่อให้ท่านตัดสินระหว่างพวกเขา โดยให้มันเป็นยารักษาสิ่งที่อยู่ในหัวใจ และเป็นคำอธิบายที่ชัดเจนในทุกเรื่อง อีกทั้งยังเป็นทางนำและความเมตตาแก่สรรพสิ่งทั้งหลาย อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾

“และนี่คือคัมภีร์ที่มีความจำเริญซึ่งเราได้ประทานคัมภีร์ลงมาอย่างเจ้า ดังนั้น พวกเจ้าจงปฏิบัติตามคัมภีร์นั้นเถิด และจงยำ

เกรง เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความกรุณาเมตตา” (อัลอันอาม : 155)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ
لِّلْمُسْلِمِينَ﴾

“และเราได้ประทานคัมภีร์แก่เจ้าเพื่อชี้แจงแก่ทุกสิ่ง และเพื่อเป็นทางนำและเป็นความเมตตา และเป็นข่าวดีแก่บรรดามุสลิม” (อันนะหัล : 89)

ประการที่สี่ : การศรัทธาต่อบรรดาเราะสุล

จำเป็นต้องศรัทธาต่อบรรดาเราะสุล ทั้งโดยภาพรวม และโดยรายละเอียด กล่าวคือ เราต้องศรัทธาว่า อัลลอฮ์ได้ส่งศาสนทูตของพระองค์ไปยังปวงบ่าว เพื่อเป็นผู้แจ้งข่าวดี และเป็นผู้ตักเตือน และเป็นผู้เรียกร้องเชิญชวนไปสู่สัจธรรม อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا
الطَّاغُوتَ﴾

“และโดยแน่นอนเราได้ส่งเราะสุลมายังทุกประชาชาติ (โดยบัญญัติว่า) พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์ และจงหลีกเลี่ยงจากพวกเจว็ดทั้งหลาย” (อันนะหัล : 36)

ดังนั้นผู้ใดที่ยอมจำนนต่อเราะสุลของพวกเขา เขาจะประสบความสุขและความปลอดภัย แต่ผู้ใดที่ขัดขืน เขาจะประสบกับความขาดทุนและความเสียใจ

เราศรัทธาว่าการเรียกร้องของบรรดาเราะสุลนั้นเป็นหนึ่งเดียวกัน คือการเรียกร้องไปสู่การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ และการเคารพภักดีต่อพระองค์เพียงผู้เดียว แม้พวกเขาจะมีบทบัญญัติและข้อชี้ขาดที่ต่างกัน เราศรัทธาว่าอัลลอฮ์ทรงเทิดเกียรติเราะสุลบางท่านเหนือกว่าอีกบางท่าน และผู้ที่ประเสริฐที่สุดและเป็นท่านสุดท้ายในกลุ่มพวกเขาคือท่านนบีของเรา มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّنَ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾

“และโดยแน่นอนเราได้เลือกนบีบางท่านให้ประเสริฐกว่าอีกบางท่าน” (อัลอิสรอ์ : 55)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ
النَّبِيِّينَ﴾

“มุหัมมัดมิใช่บิดาของผู้ใดในกลุ่มพวกเราทั้งสิ้น แต่เป็นเราะสุล
ของอัลลอฮ์ และเป็นศาสนทูตท่านสุดท้าย” (อัลอะห์ซาบ: 40)

บรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงเรียกชื่อของพวกเขา หรือมี
ชื่อระบุจากท่านเราะสุล คืออิลลอลอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม เรา
ศรัทธาโดยละเอียดและเจาะจงตัวพวกเขา เช่น นูห์ ฮูด ศอลิห์
อิบรอฮีม และท่านอื่น ๆ เราขอความศานติและขอพรสวัสดิ์จง
มีแต่พวกเขาทั้งหลาย

ประการที่ห้า : การศรัทธาต่อวันสิ้นโลก

การศรัทธาต่อวันสุดท้าย หมายถึง การศรัทธาต่อทุกสิ่งทุกอย่างที่อัลลอฮ์และเราะฮ์สูลได้บอกไว้เกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นหลังความตาย อาทิ ความวุ่นวายที่จะเกิดในหลุมฝังศพ ไม่ว่าจะเป็นการลงโทษหรือความสุข และสิ่งที่จะเกิดขึ้นในวันสิ้นโลก ไม่ว่าจะความหวาดกลัวหรือความรุนแรง สะพานสิโรฎ トラซัง การสอบสวน และการตอบแทน และในวันนั้นจะมีการเปิดเผยบันทึกของทุกคนออกมา บางคนจะรับบันทึกของตนด้วยมือขวา บางคนจะรับด้วยมือซ้ายจากทางด้านหลังของตน และรวมอยู่ในการศรัทธาต่อวันสุดท้ายนี้ด้วย คือ การศรัทธาต่อสระน้ำของท่านนบีมุหัมมัด คือลิลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ในวันกิยามะฮ์ โดยที่บรรดานบีทุกท่านก็จะมีสระน้ำของตนตามที่มีรายงานในหะดีษ รวมถึงการศรัทธาต่อสวรรค์และนรก การศรัทธาต่อการได้เห็นพระพักตร์ของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์จะตรัสกับพวกเขาจริง และรวมถึงสิ่งอื่น ๆ ที่ได้ระบุไว้ในอัลกุรอานและหะดีษที่ถูกต้องจากท่านเราะฮ์สูล คือลิลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ดังนั้นจำเป็นต้องศรัทธาทั้งหมดในสิ่งที่อัลลอฮ์และเราะฮ์สูลได้แจกแจงเอาไว้

ประการที่หก : การศรัทธาต่อการกำหนดกฎ สภาวะของอัลลอฮ์ (กอฎอ์และกอฎร์)

การศรัทธาต่อการกำหนดกฎสภาวะ ประกอบด้วย 4 ประการ ได้แก่

ประการแรก : ศรัทธาว่าอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่ง ทรงรอบรู้สิ่งที่เกิดขึ้นแล้วและสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต พระองค์ทรงรอบรู้ถึงสภาพของปวงบ่าวทั้งหลาย ทรงประทานปัจจัยยังชีพของพวกเขา และการทำงานของพวกเขา รวมถึงเรื่องอื่น ๆ ทั้งหมดในชีวิตของพวกเขา ไม่มีสิ่งใดที่ซ่อนเร้นพระองค์ได้ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

“แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง” (อัตเตาบะฮ์ : 115)

ประการที่สอง : การบันทึกของพระองค์ ทุกสิ่งได้ถูกกำหนด และถูกตัดสินไว้ล่วงหน้า พระองค์ตรัสว่า

﴿وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾

“และทุกสิ่งนั้น เราได้รวบรวมไว้อย่างครบถ้วนในบันทึกอันชัดเจน” (ยาซีน : 12)

ประการที่สาม : การศรัทธาว่าทุกสิ่งเกิดขึ้นเป็นไปตามความประสงค์ของอัลลอฮ์ ดังนั้นสิ่งใดที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ให้เกิด

ก็จะต้องเกิดขึ้น และสิ่งใดที่พระองค์ไม่ทรงประสงค์ ก็จะไม่เกิดขึ้น พระองค์ตรัสว่า

﴿كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾

“เช่นนั้นแหละ อัลลอฮ์ทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์”

(อาลิอิมรอน : 40)

ประการที่สี่ : การสร้างของพระองค์ ทุกสิ่งทุกอย่างที่ถูกกำหนดไว้ก่อนแล้วมันก็จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน พระองค์ตรัสว่า

﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾

“อัลลอฮ์ทรงสร้างพวกท่าน และสิ่งที่พวกท่านประดิษฐ์มันขึ้นมา” (อัศศอฟฟาต : 96)

การตั้งภาคีในรูปแบบต่าง ๆ

การตั้งภาคี (ชิริก) คือ การที่บ่าวทำให้มีผู้มาเทียบเคียง (หรือมีส่วนร่วม) กับอัลลอฮ์ในเรื่องของการให้ความเป็นพระเจ้า (รูป ปียะฮ์) การเป็นผู้ที่คู่ควรแก่การเคารพภักดี (อฺลุฮียะฮ์) หรือในพระนามและคุณลักษณะของพระองค์

การตั้งภาคีแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ การตั้งภาคีใหญ่ และการตั้งภาคีเล็ก

ประการแรก การตั้งภาคีใหญ่ คือ การที่บุคคลทำการเคารพภักดีใด ๆ เพื่อผู้อื่นที่ไม่ใช่อัลลอฮ์ ผู้ที่กระทำเช่นนั้น หากเขาตายไปโดยไม่กลับใจ (เตาบะฮ์) เขาจะอยู่ในไฟนรกตลอดกาล อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

“และหากพวกเขาได้ให้มีภาคีขึ้นแล้ว แน่نونสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำกันมากี่สูญสิ้นไปจากพวกเขา” (อัลอันอาม : 88)

การตั้งภาคีใหญ่นั้น อัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยโทษให้ผู้กระทำ นอกจากเขาจะกลับตัวด้วยความจริงใจ และอัลลอฮ์ตรัสอีกว่า

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾

“แต่จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่การที่สิ่งหนึ่งจะถูกให้มีภาคีขึ้นแก่พระองค์ และพระองค์จะทรงอภัยให้แก่สิ่งอื่นจากนั้นสำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์แล้ว แน่نونเขาก็ได้อุปโลกน์บาปกรรมอันใหญ่หลวงขึ้น” (อันนิสาอ์ : 48)

ชนิดของการตั้งภาคีใหญ่ ได้แก่ การวิงวอนต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ การบนบานต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ การเชือดสัตว์พลีต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ และอื่น ๆ หรือการตั้งผู้ใดมาเทียบเคียงกับอัลลอฮ์ มอบความรักเสมือนที่เขารักอัลลอฮ์ ดังที่พระองค์ตรัสว่า

﴿وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّوهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ﴾

“และในกลุ่มมนุษย์นั้น มีผู้ที่ยึดถือบรรดาภาคีอื่นจากอัลลอฮ์ ซึ่งพวกเขารักภาคีเหล่านั้น เช่นเดียวกับรักอัลลอฮ์” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 165)

ประการที่สอง การตั้งภาคีเล็ก คือ สิ่งที่มีหลักฐานปรากฏในอัลกุรอานหรือหะดีษว่าเป็นการตั้งภาคี แต่ยังไม่ถึงขั้นของ

การตั้งภาคีใหญ่ การตั้งภาคีประเภทนี้ไม่ทำให้หลุดออกจากศาสนาอิสลาม แต่จะทำให้ความบริสุทธิ์ของเตาที่ดับกพร่องลง ตัวอย่างเช่น การอิวาดะฮ์เพื่ออวดผู้อื่น (ริยาอ์) การกล่าวคำว่ ถ้าไม่เพราะอัลลอฮ์และคุณ หรือถ้าหากไม่มีอัลลอฮ์และคุณ หรือการสาบานต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ โดยไม่ได้เชื่อว่าผู้ที่ถูกสาบานเป็นผู้ให้ประโยชน์หรือโทษอื่นจากอัลลอฮ์ และการกล่าวว่ สิ่งนี้เกิดขึ้นตามที่อัลลอฮ์และคุณประสงค์ และอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันนี้ หลักฐานจากหะดีษ ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่

أَخَوْفُ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمُ الشِّرْكَ الْأَصْغَرَ، فَسُئِلَ عَنْهُ فَقَالَ: الرِّبَا

“สิ่งที่ฉันกลัวที่สุดสำหรับพวกท่าน คือการตั้งภาคีเล็ก ท่านถูกถามว่ มันคืออะไร? ท่านตอบว่ คือการทำอิวาดะฮ์อวดผู้อื่น” (บันทึกโดยอะหมัด)

และท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ยังกล่าวว่

مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ أَشْرَكَ

“ผู้ใดสาบานต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ แท้จริงเขาได้ตั้งภาคี”

(บันทึกโดยอบูดาวูด : 2829)

ตัวอย่างของการทำงานอื่น ๆ ที่เป็นการตั้งภาคีเล็ก อาทิ การห้อยเครื่องรางของขลัง หรือผูกด้ายเพื่อป้องกันโรคภัยหรือ

เคราะห์ร้าย แต่หากเขาเชื่อว่าเครื่องรางเหล่านั้นจะให้คุ้มครองหรือ
โทษด้วยตัวมันเอง ลักษณะดังกล่าวนี้ถือว่าเป็นการตั้งภาคี
ใหญ่

หลักความเชื่อโดยสรุปของกลุ่มชน ที่ได้รับความสำเร็จ

แท้จริงหลักความเชื่อของกลุ่มที่ได้รับความสำเร็จ คือหลักความเชื่อของอะลิสุนนะฮ์วัลญะมาอะฮ์ กล่าวคือ ผู้ศรัทธาที่ยึดมั่นในสัจธรรม ยืนยันว่าอัลลอฮ์คือพระผู้อภิบาลพระองค์ผู้เดียวที่สมควรแก่การเคารพภักดี มีความสมบูรณ์แบบในทุกมิติ และพระองค์คือผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงก่อรูป ผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพ ผู้ทรงให้และผู้ทรงยับยั้ง ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งมวล

พระองค์คือผู้คู่ควรแก่การเคารพภักดีอย่างแท้จริง อัลลอฮ์คือผู้แรกเริ่มโดยไม่มีสิ่งใดอยู่ก่อนพระองค์ และพระองค์คือผู้สุดท้ายซึ่งไม่มีสิ่งใดอยู่หลังจากพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงปรากฏซึ่งไม่มีสิ่งใดอยู่เหนือพระองค์ และพระองค์คือผู้เร้นลับซึ่งไม่มีสิ่งใดอยู่ต่ำกว่าพระองค์ และพระองค์ทรงอยู่เบื้องสูงที่สุด เหนือทุกสรรพสิ่งด้วยความสูงทั้ง

สามประเภทคือ ความสูงแห่งรูปลักษณ์ ความสูงแห่งอำนาจ และความสูงแห่งอำนาจครอบงำ³

และแท้จริงพระองค์ทรงประทับอยู่เหนือบัลลังก์ การประทับของพระองค์นั้นเหมาะสมกับความยิ่งใหญ่และความสง่าของพระองค์ ถึงแม้ว่าพระองค์จะทรงอยู่สูงสุดเหนือสรรพสิ่ง แต่พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ทั้งสิ่งที่ปรากฏและสิ่งที่เร้นลับ ทั้งโลกข้างบนและโลกข้างใต้ พระองค์ทรงอยู่กับปวงบ่าวด้วยความรู้ของพระองค์ ทรงรู้ทุกสภาพการณ์ของพวกเขา พระองค์คือผู้ทรงใกล้ชิดและผู้ทรงตอบรับคำวิงวอน

พระองค์ คือผู้ทรงมั่งคั่งโดยพระองค์เองเหนือสิ่งถูกสร้างทั้งหมด ในขณะที่สิ่งถูกสร้างทั้งหลายกลับต้องพึ่งพาพระองค์ วิงวอนขอต่อพระองค์ในสิ่งที่พวกเขาต้องการในทุกเวลา พระองค์ไม่ต้องการจากผู้ใดเลย และพระองค์ คือผู้เปี่ยมด้วยความเมตตาและกรุณา โดยที่ปวงบ่าวจะไม่ได้รับความ

³ ความสูงแห่งรูปลักษณ์ หมายถึง อัลลอฮ์ทรงอยู่เหนือปวงบ่าวของพระองค์ เหนือบัลลังก์ของพระองค์

ความสูงแห่งอำนาจ หมายถึง อัลลอฮ์ทรงมีอำนาจอันยิ่งใหญ่ ไม่มีสิ่งใดเทียบเท่าพระองค์

ความสูงแห่งอำนาจครอบงำ หมายถึง พระองค์ทรงครอบงำสิ่งถูกสร้างทั้งหมด ดังนั้นจะไม่มีผู้ใดหลุดพ้นจากอำนาจและการปกครองแห่งพระองค์ได้เลย

โปรดปรานทางด้านศาสนาหรือทางโลกคุณยา ยกเว้นมาจากพระองค์ทั้งสิ้น ดังนั้น พระองค์ คือผู้ทรงประทานความโปรดปรานและผู้ขจัดภัยอันตรายทั้งปวง

ด้วยความเมตตาของอัลลอฮ์ พระองค์จะทรงลงมายังชั้นฟ้าของโลกคุณยาในทุกค่ำคืน ในช่วงหนึ่งในสามสุดท้ายของกลางคืน แล้วพระองค์ตรัสว่า

مَنْ ذَا الَّذِي يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيهِ مَنْ ذَا الَّذِي يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ

“มีใครบ้างที่วิงวอนขอต่อข้า เพื่อว่าข้าจะตอบรับเขา มีใครบ้างที่ขอภัยโทษจากข้า เพื่อว่าข้าจะให้ภัยแก่เขา” และสิ่งนี้จะดำเนินไปจนกระทั่งถึงรุ่งอรุณ ดังนั้นพระองค์ทรงลงมาอย่างเหมาะสมกับความยิ่งใหญ่ของพระองค์

และพระองค์คือ “อัลหะกีม” หมายถึง ผู้ทรงปรีชาญาณสูงสุด ทั้งในบทบัญญัติและการลิขิตของพระองค์ ดังนั้นพระองค์มิได้สร้างสิ่งใดโดยไร้จุดประสงค์ และมิได้ทรงบัญญัติกฎหมายใด ๆ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แก่สรรพสิ่ง และเพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น

พระองค์คือ “อิตเตวาบ อัลอัฟว อัลฆอฟูร” หมายถึง พระองค์ทรงรับการกลับเนื้อกลับตัวจากปวงบ่าวทั้งหลาย ทรงลบล้างความผิดบาปต่าง ๆ พระองค์ทรงภัยโทษ แม้บาปอัน

ใหญ่หลวงแก่บรรดาผู้ที่กลับใจ บรรดาผู้ที่ขอภัยโทษ และ บรรดาผู้ที่กลับไปหาอัลลอฮ์

พระองค์คือ “อัสซะกูร” หมายถึง ผู้ทรงขอบคุณ แม้ บ่าวกระทำเพียงเล็กน้อย พระองค์ก็ทรงตอบแทนด้วยรางวัล อันยิ่งใหญ่ และพระองค์ทรงเพิ่มพูนผลบุญแก่ผู้ที่ขอบคุณ

ผู้ศรัทธาที่แท้จริง คือผู้ที่ยืนยันและยอมรับในสิ่งที่ อัลลอฮ์ได้ทรงพรณนาพระองค์ไว้ด้วยพระองค์เอง และสิ่งที่ ท่านเราะฮ์ลุส คือลลลลลลลลลลลลลลลล ได้พรณนาพระองค์ ไว้ ไม่ว่าจะเป็นคุณลักษณะเฉพาะของพระองค์ หรือ คุณลักษณะของการกระทำ เช่น พระองค์ทรงมีชีวิตอันสมบูรณ์ ในทุกด้าน ทรงได้ยิน ทรงเห็น ทรงมีพลังและความยิ่งใหญ่ที่ สมบูรณ์แบบยิ่ง พระองค์ทรงเกียรติอันสูงส่ง ทรงความวิจิตร สวยงาม ทรงความสมบูรณ์ และทรงได้รับการสรรเสริญอย่าง สมบูรณ์ตลอดกาล

ผู้ศรัทธาเชื่อต่อสิ่งที่มีในอัลกุรอานและที่มีรายงาน ต่อเนื่องในหะดีษ คือการเชื่อมั่นว่าบรรดาผู้ศรัทธาจะได้เห็น พระผู้อภิบาลของพวกเขาในสวนสวรรค์ด้วยสายตาอย่าง แท้จริง และการได้เห็นพระองค์นั้นคือความโปรดปรานและ ความสุขอันยิ่งใหญ่ที่สุดในสวนสวรรค์

ผู้ที่เสียชีวิตโดยไม่มีศรัทธาและไม่ให้ออกภาพต่ออัลลอฮ์ เขาจะอยู่ในไฟนรกขณะอันนัมตลอดกาล ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาที่กระทำบาปใหญ่ หากพวกเขาเสียชีวิตโดยไม่ได้กลับใจ หากพวกเขาเข้าสู่ราก็จะไม่อยู่ในนั้นตลอดกาล และจะไม่มีใครคนใดอยู่ในนรก สำหรับผู้ที่มีศรัทธาอยู่ในหัวใจของเขาแม้เพียงเท่าผงธุลีก็จะถูกนำออกมาจากรกในที่สุด

การศรัทธาจะครอบคลุมถึงความเชื่อมั่นด้วยหัวใจ คำกล่าว และการกระทำ การกระทำด้วยอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายและการเปล่งวาจากกล่าวด้วยลิ้น ดังนั้นผู้ใดปฏิบัติสิ่งเหล่านี้ครบถ้วนสมบูรณ์ในทุกด้าน เขาคือผู้ศรัทธาที่แท้จริง ซึ่งสมควรได้รับผลบุญและรอดพ้นจากโทษทัณฑ์ แต่หากเขาขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปจากสามประการนี้ การศรัทธาของเขาก็จะลดลงตามส่วนนั้น เพราะฉะนั้นการศรัทธาจะเพิ่มขึ้นด้วยการเชื่อฟังและทำความดี และจะลดลงด้วยการฝ่าฝืนและกระทำชั่ว

และผู้ศรัทธายืนยันว่าท่านนบีมุฮัมมัด คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม คือบ่าวของอัลลอฮ์และเป็นเราะสุลของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงส่งท่านมาพร้อมกับการชี้แนะและศาสนาอันเที่ยงตรง เพื่อให้ศาสนานี้มีชัยและสูงส่งเหนือศาสนาอื่น

ทั้งหมด ท่านเป็นที่รักยิ่งของบรรดาผู้ศรัทธามากกว่ารักชีวิต
ของพวกเขาเอง และเป็นนบีที่ท่านสุดท้ายของมวลมนุษยชาติ
อัลลอฮ์ทรงส่งท่านไปยังมนุษย์และญิน เพื่อเป็นผู้ประกาศข่าว
ดีและผู้ตักเตือน เป็นผู้เรียกร้องให้มนุษย์มาสู่อัลลอฮ์ ตามพระ
บัญชาของพระองค์ และเป็นแสงสว่างที่ส่องนำทางสรรพชีวิต
พระองค์ทรงส่งท่านมาเพื่อให้ศาสนาดำรงอยู่และโลกได้รับ
ความดีงาม เพื่อให้สรรพสิ่งเคารพภักดีอัลลอฮ์เพียงพระองค์
เดียว โดยไม่ต้องภาคีใด ๆ ต่อพระองค์ และให้มนุษยชาติดำรง
ชีพด้วยปัจจัยที่อัลลอฮ์ทรงประทานมาเพื่อสิ่งนั้น

และผู้ศรัทธาย่อมรู้ว่าท่านนบีมุหัมมัด คืออัลลัลลอฮุอะ
ลัยฮิวะสลัม เป็นผู้รู้ที่สุดในกลุ่มสิ่งถูกสร้าง เป็นผู้ซื่อสัตย์ที่สุด
เป็นผู้หวังดีต่อประชาชาติของท่านมากที่สุด และเป็นผู้อธิบาย
ศาสนาได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ที่สุด ท่านให้ความสำคัญและ
รักอัลลอฮ์อย่างแท้จริง และให้ความรักต่อพระองค์มากกว่าทุก
สรรพสิ่ง ท่านจะปฏิบัติตามพระองค์ในหลักพื้นฐานของศาสนา
และข้อปลีกย่อย ท่านจะยกคำดำรัสและทางนำของพระองค์
นำหน้าเหนือคำพูดและการชี้แนะของผู้ใดทั้งสิ้น

ผู้ศรัทธาเชื่อมั่นว่า อัลลอฮ์ได้รวมไว้ในตัวท่านนบีมุหัม
มัดทั้งคุณงามความดี เกียรติคุณ และความสมบูรณ์ทั้งหมด ใน
ระดับที่ไม่เคยมีผู้ใดได้รับเช่นนั้นมาก่อน ท่านคือสิ่งถูกสร้างที่มี

สถานะสูงสุด มีเกียรติยศสูงสุด และ สมบูรณ์ที่สุดในความ
ประเสริฐทั้งหลาย ไม่มีความดีใด ๆ เลยเว้นแต่ท่านได้บอกไว้
แก่ประชาชาติของท่าน และไม่มี ความชั่วใด ๆ เลยเว้นแต่ท่าน
ได้เตือนไว้ให้ระวัง

ผู้ศรัทธาเชื่อมั่นว่า ต้องศรัทธาในทุกคัมภีร์ที่อัลลอฮ์
ทรงประทานลงมา และศรัทธาในบรรดาศาสนทูตที่พระองค์
ทรงส่งมาทุกท่าน ไม่ว่าจะเป็นท่านที่เรารู้จักหรือไม่รู้จักชื่อ ไม่
แยกศรัทธาระหว่างศาสนทูตคนใดคนหนึ่ง ทุกท่านล้วนเป็น
เราะสุลของอัลลอฮ์ที่สมควรแก่การศรัทธาทั้งสิ้น ซึ่งบรรดา
เราะสุลมีสาระสำคัญของสารหนึ่งเดียวกัน นั่นคือการเรียกร้อง
สู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียว โดยไม่ตั้งภาคีใด ๆ
ต่อพระองค์

ผู้ศรัทธาเชื่อมั่นว่า ลิขิตของอัลลอฮ์ทั้งหมด (อัล
เกาะดร์) ทุกการกระทำของสิ่งถูกสร้างทั้งดีและร้าย ล้วนอยู่
ภายใต้ความรอบรู้ของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงบันทึกไว้ด้วย
ปากกาของพระองค์ และสิ่งทั้งหลายดำเนินไปตามพระ
ประสงค์ของพระองค์ ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นล้วนสัมพันธ์กับความ
ปรีชาญาณของพระองค์ โดยพระองค์ทรงสร้างให้ปวงบ่าวมี
ความสามารถและมีความตั้งใจในการกระทำ เกิดขึ้นจากคำพูด

และการกระทำของพวกเขาด้วยความประสงค์ของพวกเขาเอง โดยไม่ถูกบังคับให้ทำอะไรเลย แต่พระองค์ทรงให้พวกเขาเป็นผู้เลือกเอง โดยเฉพาะผู้ศรัทธาพระองค์ทรงให้เขารักในศรัทธา และให้มันเป็นสิ่งงดงามในหัวใจของพวกเขา และทรงทำให้พวกเขาเกลียดการปฏิเสธศรัทธา การละเมิด และการฝ่าฝืน สิ่งเหล่านี้ล้วนเกิดจากพระเมตตาและความปรีชาญาณของพระองค์

ส่วนหนึ่งจากหลักพื้นฐานสำคัญของหลักศรัทธา คือ ผู้ศรัทธาต้องมีความจริงใจต่ออัลลอฮ์ ต่อคัมภีร์ของพระองค์ ต่อเราะสุลของพระองค์ ต่อผู้นำของมุสลิม และชาวมุสลิม โดยทั่วไป เขาจะต้องกำชับใช้ในเรื่องความดีและห้ามปรามในเรื่องความชั่ว รวมถึงปฏิบัติตามสิ่งที่บทบัญญัติได้กำหนดไว้ เขาต้องทำความดีต่อบิดามารดา ติดต่อสัมพันธ์กับเครือญาติ ทำความดีต่อญาติใกล้ชิด เพื่อนบ้าน ทำดีต่อผู้ที่มีสิทธิ์ได้รับการปฏิบัติดีจากเขา และด้วยการทำความดีต่อสิ่งถูกสร้างทั้งปวง ผู้ศรัทธาต้องเชิญชวนให้มีมารยาทอันงดงามและห้ามจากมารยาทอันเลวร้ายและน่ารังเกียจ

ผู้ศรัทธาเชื่อว่า ผู้ศรัทธาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือผู้ที่มีศรัทธาเข้มแข็งที่สุด มีจริยธรรมและจรรยา มารยาทที่งดงามที่สุด และ

มีคำพูดที่ดีที่สุด ผู้ศรัทธาเหล่านั้นคือผู้ที่ยึดมั่นในหนทางแห่งความดีทั้งปวง และห่างไกลจากทุกสิ่งที่น่ารังเกียจ

และเขารู้ว่า การนิฮาดในหนทางของอัลลอฮ์จะดำเนินต่อไปจนถึงวันกิยามะฮ์ และเป็นจุดสูงสุดของศาสนาอิสลาม ซึ่งมีหลายรูปแบบ เช่น นิฮาดด้านความรู้และด้านคำพูด นิฮาดด้วยอาวุธ และเป็นหน้าที่ของมุสลิมทุกคนที่จะต้องปกป้องศาสนาตามความสามารถของแต่ละคน และเขาต้องอยู่ร่วมกับผู้นำไม่ว่าจะเป็นคนดีหรือคนชั่ว トラบใดที่ยังคงตั้งมั่นอยู่ในเงื่อนไขและมีปัจจัยครบถ้วน

และส่วนหนึ่งจากพื้นฐานสำคัญของหลักศรัทธาอีกประการคือ การสนับสนุน ให้ความสำคัญ และมุ่งมั่นในการสร้างเอกภาพของมวลมุสลิม รวมถึงพยายามสร้างความสามัคคี ดูแลหัวใจในระหว่างพี่น้องมุสลิม และเตือนให้ระวังการแตกแยก ความบาดหมาง และการเป็นศัตรูต่อกัน และให้หลีกเลี่ยงทุกปัจจัยที่นำไปสู่ความแตกแยก และอีกประการหนึ่งคือ ห้ามการละเมิดต่อชีวิต ทรัพย์สิน เกียรติ และสิทธิต่าง ๆ ของผู้คน พร้อมมีคำสั่งใช้ให้ปฏิบัติด้วยความยุติธรรมและความเป็นธรรมในทุกการปฏิสัมพันธ์ต่อบรรดามุสลิมและบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

และผู้ศรัทธายังเชื่อว่า ประชาชาติที่ดีที่สุดคือ ประชาชาติของท่านนบีผู้ห่มมิด คืออัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام และบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่าน เป็นผู้ที่มีความประเสริฐสูงสุดโดยเฉพาะอย่างยิ่ง บรรดาคอลีฟะฮ์ผู้เที่ยงธรรมทั้งสี่ บรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงสัญญาให้พวกเขาเข้าสวรรค์จำนวน 10 ท่าน บรรดาผู้ร่วมรบในสมรภูมิบะดร์ และบรรดาผู้ที่ให้สัตยาบันในบัยอะตฺริฎวาน บรรดาผู้รับอิสลามเป็นกลุ่มแรก ๆ จากบรรดาผู้อพยพ (ชาวมุฮาญิรีน) และผู้ให้การช่วยเหลือ (ชาวอันศอร) ดังนั้นมุสลิมจึงรักบรรดาเศาะหาบะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม ยึดมั่นในศาสนาของอัลลอฮ์ บอกกล่าวถึงความดีงาม และไม่พูดในสิ่งที่ทำลายเกียรติของพวกเขา

ผู้ศรัทธายังยึดมั่นในการให้เกียรติต่อบรรดานักวิชาการผู้นำทาง และบรรดาผู้นำที่ยุติธรรมในกลุ่มผู้ปกครอง ผู้ที่มีสถานะสูงในศาสนา และเป็นผู้ที่มีความประเสริฐหลากหลายด้านจากบรรดามุสลิม และผู้ศรัทธาวอนขอต่ออัลลอฮ์ให้ทรงปกป้องมุสลิมทั้งหลายจากความสงสัย การตั้งภาคี การแตกแยก การกลับกลอก และมารยาทอันเลวทราม พร้อมทั้งขอจากพระองค์ทรงให้พวกเขาดำรงมั่นอยู่บนศาสนาของบรรดานบีของพวกเขา จนกว่าจะถึงวาระสุดท้ายของชีวิต

นี่คือพื้นฐานสำคัญของหลักศรัทธาทั้งหมด ซึ่งกลุ่มชน
ที่ได้รับความสำเร็จเชื่อมั่นและปฏิบัติและพวกเขาเรียกร้องไป
ยังสิ่งนี้